

Opomin zime.

Gotovo ste se začudili, ko ste prebrali ta naslov. Kaj ne, vam ne gre to v glavo, da bi vas mogla zima česa opomniti. Ali ni dovolj, da vas včasih učitelj, stariši in drugi česa opomnijo, sedaj naj vas še zima? No, pričekali se pa vendar ne bomo; raje to-le preberite, pa se bomo pobotali.

Kaj ne, da ste bili že večkrat neizmerno veseli, ko je že vendar jedenkrat odlezla tista mrzla, zoperna zima in zopet nastopila prijetna pomlad. Ali vas ni to opomnilo, da je tudi iz vašega srca priplula hvaležna misel, no, recimo raje, mala molitvica k dobremu Stvarniku, ker je zopet poslal blagodejno solnce, ki je ozaljšalo naravo s svežim zelenjem in osulo na zemljo ljubke cvetlice? Pa tudi pozneje, ko ste zobali dišeče grozdje in sladka jabolka, niste pozabili Onega, ki vam je vse to dal brez vašega zasluženja. Slednjič je pa tudi vsa lepota in krasota v naravi minila: zeleno listje je odpadlo z drevja in lepe rožice so zveneje; vse je postalo nekam žalostno. Ali ni to tudi vas navdalo z neko otožnostjo? Ali vas ni opomnilo, da vse na svetu mine, tudi vesele urice, da vse zavisi le od Boga? Kaj ne, koliko opominov je že to! Pa zima ima še druge.

Poglejte skozi okno! Lepe, bele snežinke motovilijo po zraku in padajo prej ali slej na tla. Kakošno je pa po tleh? Vse čisto belo. Strehe, drevje, vrtove, trate, polja, hribi, vse, vse krije lepo sneženo pogrinjalo. Prav povsod je razgrnjena ona prelepa, bela odeja, ki v solnčnem svitu tako blišči, da vam kar vid jemlje. Glejte, ta lepa odeja vas tudi nečesa spominja. Ali niste tudi vi dobili pri krstu prelepega belega oblačilca, ki se mu pravi nedolžnost? O da bi ohranili to oblačilce vedno tako lepo in belo, kakor ste je prejeli pri krstu! —

Toda zunaj ni vedno tako prijetno kakor ob prvem snegu. Kmalu potegne oster veter, hud mrzaz pritisne in zunaj vse zamrzne. Prej tako veselo žuboreč potok sedaj še polagoma in otožno šumlja pod ledeno skorjo dalje. Le tu in tam čivka še kak ptiček in si išče po snegu pičle hrane. Zdi se nam, da vsa narava sedaj počiva in sniva, da je njeno delovanje prestalo za nekaj

časa. Toda, kar je dobrega, uspeva tudi na tihem. Globoko doli pod snegom v gorki zemlji kalí in se razvija mlado zrnce, katero je v jeseni vsejal pridni kmetovalec. Lahna snežena odeja je razprostrta nad njim, in zrnce sniva pod njo, dokler je ne vzbudi ljubo solnčece.

Zima nas s tem opomni, da to, kar obrodi veliko dobrega in koristnega, nikdar ne uspeva prešerno in očitno pred vsemi. Tako tudi čednostno in krepostno življenje ne klije v šumnem in hrupnem veselju, ampak v mirnem, samotnem zatišju. V tihem zavetju bogaboječih starišev prebijejo imenitni možje mladostna leta. —

Vendar po zimi tudi ne besnijo vedno vihre; vedno ne sneži in ne zmrzuje; narava ne toguje vedno. In če nam zima še tako grozi, vendar jedenkrat mora bežati; prej ali slej gotovo nastopi pomlad. Gorko solnce raztopi sneženo, zimsko odejo in obleče naravo v sveže zelenje z ljubkimi cveticami in blagodejnim zrakom. Tedaj se zopet vzradosté pevci po polju in gozdu, in v naše srce se vseli veselje in upanje.

Nekaj podobnega se večkrat pripeti tudi v človeškem življenju. Kolikokrat pride za brezmejnim veseljem nepričakovano hitro tudi bridka žalost! Za tužnimi dnevi skrbij, nadlog in težav pridejo tudi prej ali slej ljubke, dražestne urice, dnevi veselja in sreče. Zato nas zima opominja, da naj nam nikdar ne upade srce, tudi v največji bridkosti ne.

Bolj kakor vsaki drugi letni čas budi v nas zima sočutje do revnih sobratov. Kliče nam v spomin usmiljenja vredni položaj ubožcev in sirot, ki po zimi dostikrat trpé pomanjkanje. Koliko je po zimi siromakov, katere stiska glad in mraz pod milim nebom! Če imamo torej sami vsega v obilici, spomni nas zima, da nikar ne pozabimo revnih sobratov. Mogočno in veličastno nam kliče zima s pesnikom:

„Imaš-li, brate, mnogo od nebes,
Od bratov ne odvrčaj mi očes!
Odpri srce, odpri roke,
Otiraj bratovske solze,
Sirotam olajšuj gorjé!“ —

Kaj ne, da ti opomini niso tako malenkostni, kakor ste mislili? Zares, premisleka vredni so za vsakega.

Ivan Dragomir.

